

# טליתא קומי

טליתא קומי, אני מבקש,  
את אדם אינטליגנטי, קומי.  
אולי טעיתי. ודאי לי שלא ראיתי.  
זמן רב עבר מאז. קומי,  
לא לקד נחפזתי, כן, אולי,  
אני מודה, אבל קומי,  
טליתא קומי.

אלי, למה שבקתני, שפרשו  
למה עזבתני. אלי, למה  
עשית לי כזאת, שפרשו מדוע.  
מדוע לא מנעת בעדי, שפרשו  
מים שפרשם רוח.

התפנתי אך לטוב. ראיתי שהיא מחזקת.  
חשבתי שעוד אהבה לא תוסיף  
לחשבונה יותר משהיא מוסיפה  
לחשבוני. לא ידעתי עד כמה תטרדתי  
אותך בדברים בטלים, קוני. בטל אותי, אדוני. לא  
ידעתי עד כמה אתה מבטל אותי, אדוני,  
ברעבוני. טליתא קומי.

אותי בימים האחרונים.  
פזת ידי חובקות  
אני זוכר שהרוח  
מוך לנחירי ופני

ה בשעה שאני ישן,  
מושיט לך את שתי ידי,  
ואד תיום, את יושבת לצדי,  
תרחק, את מחזירה אותי כמו אביב.  
שתיר חוזר על עצמו כמו דבורים

קת. הכלבים  
שיעה דולקת  
הדרך. בערך ליד היער  
אני מרגיש אפלו איך את  
זרתיך, כלבים מלאי תענוג נסחפים  
פזרנית.

קמתי משנתי בשנותיהם לצאת ולראות  
את שכני המבריקים ברהיטיהם  
שומעים את חיייהם המתוקים  
במכשיריהם חולפים ומתנהלים  
על פניהם ואין יודע דבר על הערב  
הזה החומק פה בלאט, באין רואה  
ערב כזה בחדריהם ועל  
מרפסותיהם -

ואם לעולם לא יראו -

אני כאן בודד בחיי ובמועדי, עובר כמו  
מנחת ובדם קר, חי  
קורע אשליה אחר אשליה  
למען לא תהיה לי אמתלה  
לטען שהדכי של דמי, שהעבר  
הלא-משמיע של שמי מפריע  
לי לשמע את הערב הזה במוצאי שבת חגיגי  
של שנותי, כאשר שכני ברהיטיהם  
המתוקים והמפארים  
במרפסותיהם עורים לדם המתערב בדמי  
ואורב לחייהם ביומי  
בהתגנב לבי לשמע אל הבכי במוצאי שבת  
חגיגי של שנותי בלכתי קר  
למלאכתי הקודחת והחמה.